

ROBERT BRUN • 2012 - 2016

Miesto konania: Oravská galéria, Dolný Kubín, Veľká výstavná sieň Župného domu

Kurátor: PhDr. Ivan Jančár

Vernisáž: 5.5. 2016 o 16.30 hod.

Hudobní hostia: Milan Paľa - husľový virtuóz, Katarína Brunová - Paľová, klavír

Spolupráca: Pavel Choma, Marcel Benčík

Termín výstavy: 5.5. – 26.6.2016

Robert Brun (nar. 1948) patril medzi posledných absolventov dnes už legendárneho ateliéru prof. Vincenta Hložníka (spolu s Dušanom Kállayom, Dušanom Grečnerom, Mariánom Minarovičom a Jozefom Haščákom) na Oddelení knižnej grafiky a ilustrácie na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Čiastočne grafika ale najmä ilustrácia kníh pre deti boli určitým útočiskom pre mnohých autorov, ktorí sa takto mohli v tomto čase pomerne slobodne realizovať. Robert Brun ilustroval okolo 60 knižných titulov, za viaceré z nich získal významné domáce i medzinárodné ocenenia. Poslednú knihu ilustroval v roku 1995. Už dlhšie obdobie však prezentuje svoju tvorbu zriedkavejšie a viac sa uzatvára do súkromia svojho ateliéru. Vzniká tam však pozoruhodné a ojedinelé dielo, ktoré si zaslúži hlbšiu pozornosť a skúmanie. Spomeňme ešte skutočnosť, že Robert Brun sa nestiahol do ústrania úplne, ale od roku 2002 aj pôsobí pedagogicky na Akadémii umení v Banskej Bystrici, v súčasnosti ako vedúci katedry grafiky.

Spočiatku bol Robert Brun bytostný figuralista a trvalo dlhý čas, kým sa dostal až na pomedzie abstraktnej maľby. Od roku 1990 sa koncentruje na kresbu a maľbu, z malých formátov postupne prechádza na rozmernejšie plochy, ktoré mu poskytujú dostatok priestoru na realizáciu svojich výtvarných vízií.

Proces tvorby je pre Roberta Bruna neustálym tvorivým počínom počas ktorého sa objavujú stále nové možnosti a široká škála využitia. Toto konštatovanie sa vzťahuje predovšetkým na jeho neskoršiu a najmä najnovšiu tvorbu. Na začiatku procesu tvorby diela nie je u neho možné definovať konečný výsledok. Brunove obrazy posledných rokov sú prevažne monochrómne, v centre je farebnosť koncentrovanejšia a rozplýva sa do jemnejších nuansov. Má potrebu akceptovať aj priestor, v ktorom sa tvary pohybujú – aj rozpívaný priestor má svoj význam – v minulosti viac vo funkcii maliarskej štruktúry, v posledných rokoch sa v ňom objavuje reminiscencia na niečo z minulosti. Dielo prechádza rôznymi fázami. Zatiaľ čo v starších dielach mala štruktúra plochy len sekundárny význam, teraz má význam z hľadiska celkového čítania obrazu. Z technologického hľadiska ide o pokus fúzie in-jektovej tlače na plátno a maliarskej akrylovej zložky v snahe dosiahnuť synergický efekt, čo vyžaduje aj značnú technickú zručnosť a udržanie plochy obrazu v celkovej rovnováhe. Pre Roberta Bruna je však stále dôležitý aj samotný maliarsky akt a preto aj podklad dopĺňuje, pretvára a napokon ešte povrch dotvára akrylovou farbou. A čo je ešte dôležité - niekoľko vrstiev na sebe vytvára zvláštnu ilúziu priestoru, obraz takto nepôsobí len plošne, ale aj smerom dovnútra. Tieto obrazy nemajú až tak povahu geometrickej abstrakcie, drobné geometrické prvky akoby vytvárali podobu živého, hýbajúceho sa organizmu.

Na výstave sú predstavené jeho veľkorozmerné diela z rokov 2012 – 2016. Výrazne tu vystupuje do popredia výrazný dynamizmus, pohyb štruktúr, ktoré hoci sú zostavované z drobných prvkov, miestami pôsobia ako by boli vytvárané silným maliarskym gestom.